

The Blue Beret

Issued by the Public Information Office
of the United Nations Force in Cyprus.

Volume Ten No. 30

Wednesday

18th October

1972

VISITORS TO UNFICYP

On Thursday 12th October two important visitors came to HQ UNFICYP. They were Mr Brian Urquhart who is the Assistant Secretary-General in the office of the Under Secretary-General for Special Political Affairs and Mr. George Lansky, Chief Field Operations Service. They are pictured on arrival at Nicosia International Airport. From right to left: Major General Prem Chand, Force Commander, Mr. Brian Urquhart, Mr. George Lansky, Mr. Osorio Tafall, Special Representative of the Secretary-General, and Mr. Victor Mills, Chief Administrative Officer.

TO ALL GOOD DRIVERS

You don't need to read this, as you already know how to behave yourself in the traffic. You know the speed limits must be kept even when you are in a hurry, and you also know that courtesy does pay off. Irritating your fellow drivers can lead to ill-temper. You know that you should not drive when you are tired — but if you must — then you know to drive with especial care.

And you know that alcohol in the blood and car driving are a bad mixture. And of course you know that the traffic code is a means also to protect you in the traffic.

Well, if any good driver has read this, then keep on being a good example to other drivers.

ON VILLAGE PATROL

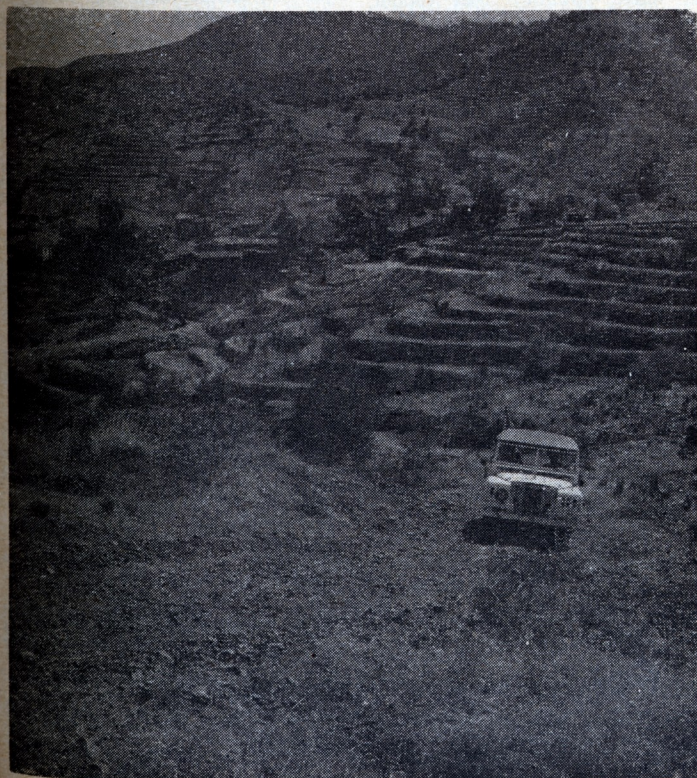
Police Officer Carlo Sorensen and Julius Nielsen, members of Dancivpol, on a Uncivpol village patrol in the Xeros area. Their vehicle has to be a landrover to negotiate the roads in the area, which would eventually break up a civilian car.

Members of Uncivpol stationed around the island, working in close co-operation with contingents, visit every village and hamlet in their areas at least once a month. These patrols do really take the policemen out in the country on narrow donkey tracks

and roads passable only for four wheel drive vehicles — or donkeys.

The aim of these patrols is to liaise with the local mukhtars (village headmen) over any relevant problem — and maybe to take action.

The patrols in Xeros district pass through some of the most picturesque parts of the island, the foothills of the Troodos Range, and so the members of Dancivpol — as well as other members of Uncivpol — see parts of the island which the tourists do not.

Handover at the AFH: On Monday the 9th October Colonel H. Schallaboeck MD took over the command of the Austrian Field Hospital from Colonel B. Nussbaumer MD, who has now completed his fourth tour as Commander AFH. The new commander is 53 years old and has been with the AFH in 1965 and 1967 as a surgeon. In the picture Col. H. Schallaboeck is seen to the left taking over from Col. B. Nussbaumer, whilst the Force Commander, Major General Prem Chand is seen in the middle.

THE UN RADIO PROGRAMMES

602 kilocycles — 498 meters is where you can find your UN-programme on the radio. There is a UN-programme every day as follows:

Monday: 13.30 — 14.00: Irish programme prepared by Radio Eireann in Dublin

Tuesday: Swedish Request Programme

Wednesday: Canadian Half Hour.

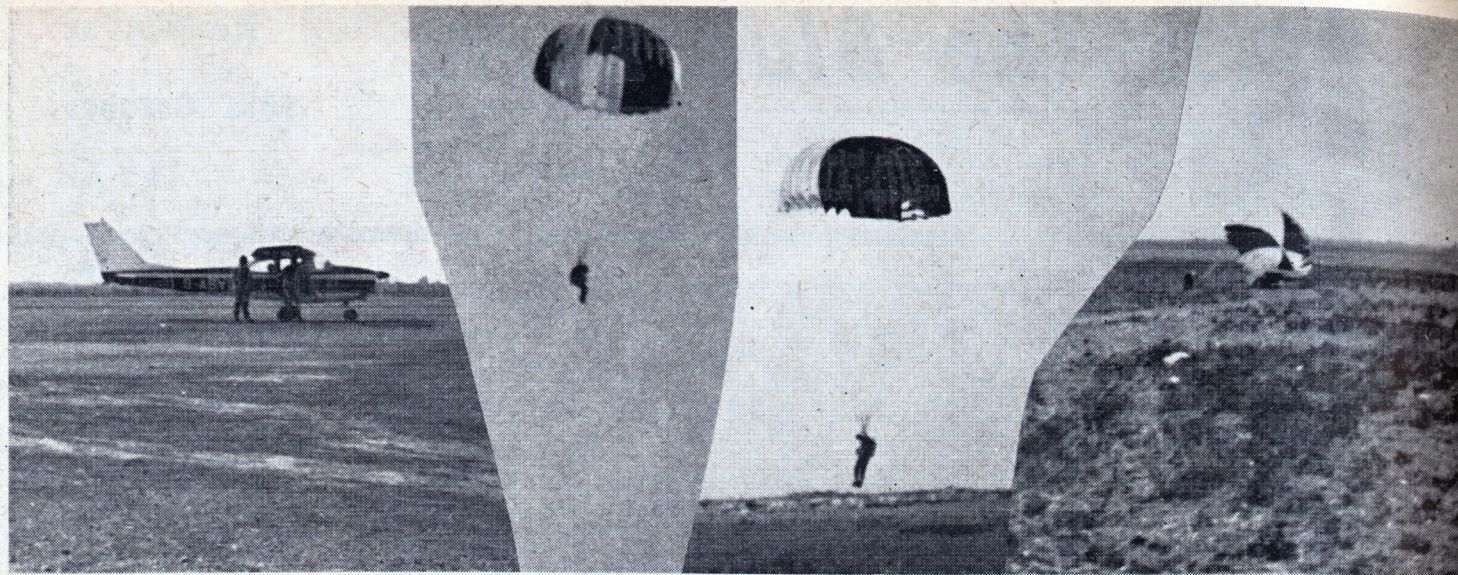
Thursday: Finnish programme prepared in Helsinki.

Friday: 'Servus Zypern' for the Austrians, prepared in Vienna.

Saturday: Danish Request Programme.

Sunday: Once a month: The International Radio Programme. The other Sundays the programmes are made by the Danish, Finnish, and Swedish contingents in turn.

Except for the Irish programme, transmission is from 20.00 — 20.30 hours. The Swedish, Canadian and Danish programmes and the Sunday programmes are prepared by UNFICYP personnel and recorded in the studios of the Cyprus Broadcasting Corporation.

HØJT AT FLYVE - DYBT AT FALDE

Blandt alskens sportaktiviteter indenfor UNFICYP er der to discipliner, som har tiltrukket sig særlig opmærksomhed, nemlig svømmedykning i det nederste element og faldskærmspring i det øverste. Der meldte sig opmindelig henholdsvis 49 og 114 interesserede. Men et er at føle sig tiltrukket og et andet at gennemføre.

Eleverne til faldskærmspring måtte først igennem energisk træning på hjemmebane. OS Dahl-Jørgensen, uddannet ved Jægerkorpsen og aktiv i civil klub derhjemme har stået for et tre ugers træningsprogram med springøvelser fra podium med tilhørende teori og instruktion i faldskærmspakning.

Så kom dagene 30 SEP - 1 OKT, hvor springet skulle voves på sportsflyvefeltet i Dhekelia. Den engelske "Jumpmaster" Bob tog imod og sikrede sig først, at kandidaterne var ret og tilstrækkeligt instruerede. Holdet bestod af følgende 12, SKLT'erne Kreutzfeldt og Holstein, OS'erne Boel, Bach og Christiansen, SG Larsen, KS'erne Rasmussen, Løvstrøm, Gynthersen, Søren Post, Tyge Pedersen og Schultz. Lørdag gik maskinen op med to kandidater ad gangen. Der var pejlet for

vind og landingsmærke udlagt. Da maskinen var nået op i 850 meters højde lød udstigningsordren, altså ud ad sidedøren og stå med det ene ben på landingshjulet og med fast greb i vingest. Verden og en kvik ombytning af ben, så det højre var fri. Og nu spring! Faldlinen var haget fast inde i kabinen og udløstes først efter 4 sekunders fald, sikrende skærmens rette udfoldelse, forudsat springerens rette kropsstilling ved afsættet.

Han skal selv tælle sekunderne, overskrides de 4 sekunder uden at skærmen har udfoldet sig, er der noget galt? hovedskærmen er blevet indviklet i linerne, og han må omgående udløse reserveskærmen

TOWN RACE I FAMAGUSTA

Lørdag d. 7 OKT afviklede Swedcon sit sidste store sport arrangement, og det viste sig igen, at Swedcon magter det helt store både som arrangør og deltager. Alle kontingenter, undtagen Auscon stillede med hold for at deltage i det 10 km lange stafetløb gennem Famagusta by og ud til målet i Carl Gustav Camp. Løberuten var delt op i 11 distancer varierende fra

foran på maven. Der er kun 3/4 højde tilbage at falde af på med en mindre skærm. Landingen bliver hårdere, men springeren er reddet. Sådan gik det kun i et tilfælde. Ved de øvrige var skærmen udfoldet efter de 4 sekunder, og spændingen afløst af den Frie svævende fornemmelse. Men springeren må nu orientere sig mod landingsmærket og i trækgreb styre den dobbelte L-skærm, hvor to lommer kan åbnes eller lukkes, indvirkende på skærmens afdrift. Men når kun de sidste 100m er tilbage, frigør springeren sig fra sædeselen ved at vride og trække sig op i skærmsnorene, så han kan imødegå faldstødet på rette måde. 3 spring gennemførtes af de fleste

500 til 1400 m.

Det var lige ved, at Dancon deltagelse ikke var blevet til noget, på grund af færdighedsniveauet i Nicosia undervejs. Der kom til at mangle to mand, da tiden var inde. Situation blev reddet, ved at to Swedcon-løbere stillede sig til rådighed.

Da løbet var startet kl. 16, kunne man fra Carl Gustav Camp følge løbet afvikling gennem radionet, og de indløbende resultater fra de efterhånden passerende poster blev registreret på stor tavle. I løbet af en god halv time var løbet slut, og resultatet blev, at Britcon igen i år gik af med sejren med vindertid på 26.39. På 2. og 3. pladsen kom Swedcon selv, de var stærke nok til at stille med to hold og få dem begge placeret på tiderne 26.00 og 28.03. Nå Dancon kom ind som nr. 7 på tiden 30.07.

Ved mørkefald fandt der en festlig overrækkelsesceremoni sted i lejren, hvor Force Commander, Major-General D. Prem Chand overrakte bånd til vinderholdene ledet af nogle anerkendende ord.

DANCON NYT

●Fra vøverste rk: Ks'erne Blom, Aggerholm, Hansen, Thygesen og Møller. Nederste rk. Trouniet, Teglmann, Petersen og Dahlsgaard.

i løbet af lørdag/søndag.

De drog hjem med en særlig tilfreds fornemmelse ved at have gennemført et krævende program, og nogle med en logbog forsynet med notat om springets data og om medlemskab af Dhekelia Springklub. Deltagerne havde betalt 9 CP for at være med, inclusive forsikring. Medlemskab koster yderligere 14 CP. Et nyt hold er under optræning og skal til spring 27-29 OKT. God vind!

UGENS PROFIL

Ks Erik Stapel 200947 -. Stapel er et kurant navn i STKMP, for han styrer en del, på grund af hans placering på sekretariatet og i kraft af personlige egenskaber.

Han kommer fra det vestvendte Sjælland omkring Nykøbing. Han sprang fra skolen ind på trykkeriet og blev typograf. Som hobby dyrkede han boldspil på grønsværen. Da tiden kom, indkaldtes han til STGR. Da værnepligten var afviklet var han ikke mere ked af det end, at han søgte FN-tjeneste og ankom med hold 16 til Cypern.

På sekretariatet lægger han hånd på skrivemaskinen og har fod på registreringen. Kundebehandling kort og saglig, men ikke uvenlig. På opfordring er han inddraget i aktiviteter udenfor kontoret, såsom radioråd, idrætsudvalg, påklædnings og ordensudvalg og konstabelmæssudvalg.

Han hører til dem, der går igen, når der skal ordnes noget. Måske kan han godt lide det.

Som dommer på boldbanen er han suveræn, og Dancon marcher han også på gled. Nu kalder Dania ham tilbage efter to holds tjeneste.

Han vil altid få nok at lave også der som førstemand blandt ligemænd.

EN SISTA HQ - VAKT

Så var det dags - den sidste HQ-vakten for FN-bataljon 48 C är nu avklarad. Det var fjärde plutons mannar som var inne i Nicosia och stod post vid vårt högkvarter.

HQ-vakten hör väl inte direkt till önskesysselsättningarna för svenska FN-soldater. Den här gången kryddades dock vaktperioden bl.a. av generalsbesök, inte mindre än två generaler visiterade den svenska vaktstyrkan.

I och med att vakttjänsten i Nicosia var avslutad återstod inte stort mer än en vecka för vakt-

manskapet. En vecka fylld av förberedelser för hemfärd: Inlämning av materiel, iordningställande av logement och sist, men inte minst, brev hem som säger att nu är det dags för ropet:

HEMÅT DET BÄR!

Många börjar så här i vår FN-tjänsts avslutande minuter tala om hur intressant det egentligen varit, hur gärna man velat stanna längre och hur fort tiden egentligen gått. Men i och med att fjärde pluton blev ut med sin vaktstyrka från HQ var på något sätt tiden slut. Resten är resfeber och packbestyr!

I gropen vid OP Ayos Andronikous med fr. v. Hans Berginge, Karl-Anders Edström, Johnny Widskog, Hans Larsson och Bruno Eriksson

KAMPEN ÄR ÖVER

Nu är de många UNFICYP-mästerskapen lyckligt överståndna. Så här i efterhand är det bara att konstatera att de svenske varit i särklass när det gäller årets tävlingar om man räknar med samtliga grenar.

Segrar i fotboll, orientering, simning och skytte i den hårda konkurrensen var glädjande. Så vi på 48:an känner lite av att vi är sportsmän.

Men frågan är väl om det inte var i Famagusta Town Race som den strongaste insatsen gjordes. Visserligen vann vi inte -

men vi lyckades få in två lag bland de tre bästa. Och det är inte dåligt.

Många kommer att minnas just idrottstävlingarna med glädje. Även de icke idrottsintresserade blev till slut - efter de överväldigande svenska segrarna - tvingade att följa med i idrottsryan.

All idrott hade också det goda med sig att inte fullt så många som det annars hade blivit kommer att åka hem med kalaskula. För se Bocka-Rundan hade fördelen att den gav slanka svenska magar som resultat. Hos dom som sprang!

Vakt avslut! Avgående posten Björn Berg lämnar Stig Broström på poststället vid infarten till HQ.

SPANING FRAMÅT

När man så här i sluttampen håller på att gå genom de många fotohögar från arbetet här nere under nu nästan sex månader hittar man nu och då bilder som man hoppar till för och undrar: Var i all världen och varför och hur...

Bilden till vänster fick dock sin förklaring. Det visade sig att det numera är så välbyggt i stridsvärnen uppe i Ayos Andronikous att hela gruppen på poststället fick plats i gropen. De som tror

att manskapet gömmer sig för fotografen har dock fel - det rör sig enbart om spaning framåt.

Just OP-tjänst kommer säkert många att minnas både med saknad och kanske också med lite fundering på många, långa heta dagar. Samtidigt innebar ju rotationssystemet att de flesta fick vara på de flesta av våra OP. Vilket medverkade till att just OP-tjänsten inte blev så betungande som den annars kunde ha blivit.

Sergeant Lars Persson får medalj ur general Prem Chands hand för insatsen i Famagusta Town Race-laget.

VI ÄR KOMPISAR VI

Det var en gång två kompisar som behövde hjälpa varandra så där på sluttampen. Och då lätade de sig mot varandra, såg till att de klarade sig stå upprätt. Se Gild Gevis till vänster.

Vilka kompisarna är? Ja, det får bli en gissning fram till nästa nummer av Cypresen - det dubbeljocke 5/6 - där vi presenterar de två tagna från andra hållet. Och att det inte är vilka kompisar som helst, det kommer nog alla att bli varse som i början aldrig trodde att dessa två herrar skulle kunna gå att fånga på ett och samma kort.

För övrigt är det här det sista nummer av Blue Beret som FN-bataljon 48 C får och det sista nummer som vi själva har ställt i ordning. Det är bara att hoppas att några artiklar har intresserat, att tidningen har blivit läst och att den har fått fylla sitt syfte nämligen att spegla livet på de olika FN-kontingenterna på Cypern.

SWEDCON NEWS

Swedish Forces Photos

36 SQUADRON ROYAL CORPS OF TRANSPORT

We have now been on the Island fourteen weeks and are a lot browner and more experienced with driving the varying types of vehicles and on varying types of road. Two milestones that have been passed are qualifying for the United Nations Medal and a Safe Driving Certificate.

All the married soldiers have been back to Germany to see their families through the courtesy of our Canadian friends. The single soldiers are either taking local leave or

anything from a £70 Cruise to a few days in Tel Aviv.

Up to the end of September the Squadron had clocked a total of 396,072 miles with only four accidents. Most of our drivers are very young and their experience behind the wheel has improved immensely since they have been in Cyprus.

The Squadron holds all types of vehicles from 10 tonners to a Mini.

The Car Troop are generally more busy than the big wheel-

Corporal (Snitch) Nutzlander with some of the car drivers of 'B' Troop.

THE GROUND HOG

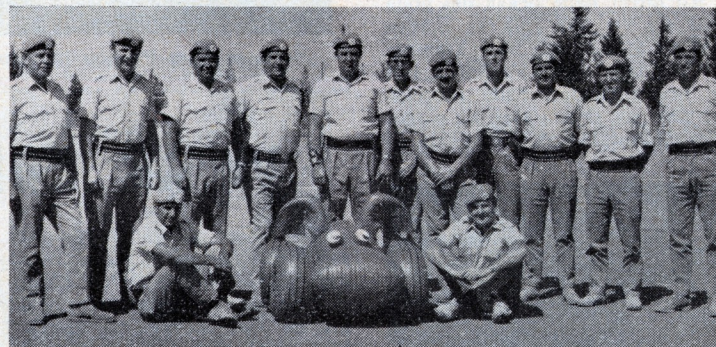
In July 1971 the Royal Scots Dragoon Guards were formed by the amalgamation of two large Regiments, the 3rd Carabiniers and the Royal Scots Greys. One of the results of this amalgamation was the formation of an extra Squadron — namely 'D' Squadron. The Squadron immediately afterwards, found itself detached from the Regiment, on a semi-permanent basis, to Strategic Reserve Headquarters in Scotland. As such, from its very beginning it has always had a rather special identity of its own. Its first task was in Northern Ireland a few weeks later. It was at this time, that the name Ground Hog started to be heard. It was the original idea of a Corporal in the motor transport troop, who painted a picture of a large white Ground Hog on the door of his department stores. After this the name became adopted by more and more members of the Squadron, until when 'D' Squadron went to Ireland for the second time in September 1971 — it had somehow become the unofficial emblem of the Squadron.

Whilst in Northern Ireland for the second time, members,

of the Squadron, with very little help from outside, built themselves a very impressive relaxation centre, right underground in the cellars and dungeons of an old castle, our base at the time. Perhaps this, more than anything else, helped push the word Ground Hog right into the limelight. The name of the underground centre was, needless to say, "The Ground Hog Inn".

The idea has now caught on to such an extent that every-

thing, including vehicles, signs and notice boards have the Ground Hog sticker or emblem on them. 'The Ground Hog Inn' has moved to Gleneagles Camp as well, and although the dark cellars of its birthplace are no longer around, the name has stuck for evermore. Perhaps there is a certain likeness between the Ground Hog, its big eyes and top heavy ears, to the small, squat and rather odd looking shape of the Ferret Scout Car.

Members of 'D' Squadron's Sergeant's Mess with the Ground Hog.

BRITCON NEWS

Sergeant Mel Breen getting the early morning details underway.

ers as the hours are fairly lengthy, but we are pleased to say that our drivers remain cheerful and courteous (so we keep being told). The big wheelers are normally first out on the road at 0530 hours daily to collect and deliver rations on a 260 mile round trip.

Although our drivers are kept very busy with their daily routine we are pleased to say that we are also holding our own on the sporting scene. We have played in cricket competitions and are now in the local football and volleyball leagues.

The unit have also represented Britcon in the inter-contingent swimming and athletic competitions. To ensure that all our Squadron were still up to peak fitness, a three day Mini Olympic event took place where everyone in the Squadron took part in an event.

To conclude for the time being, each soldier in the Squadron has a task and he tackles it with the enthusiasm which is expected of a British soldier in the Royal Corps of Transport serving with UNFICYP.

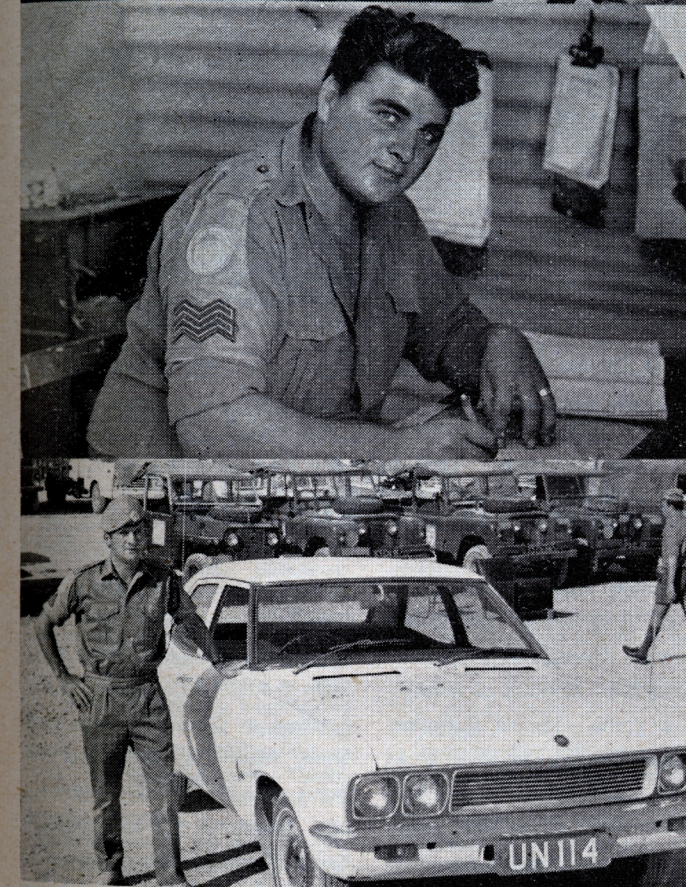
Here lie the remains of Thomas Jay,
Who thought he had right of way,
He was right, dead right as he walked along,
But he's just as dead as if he'd been wrong.

MP NOTEBOOK ACCIDENTS — UNFICYP

Week Ending	13 Oct 72	— 05
Same Period	Last Year	— 02
Total This Year		— 279
Same Period	Last Year	— 262

Main Cause Of Accidents This Week:

DRIVING WITHOUT
DUE CARE AND
ATTENTION.

● Ircon's Transport Officer, Captain Pat Scannell. Transport's detail NCO Corporal John Griffin. Back home Corporal Griffin is stationed with the 2nd Motor Squadron in Dublin. He is married and has six children. The Commanding Officer's driver, Private Frank O Loughlin.

ROTATION TIME

Rotation time at Larnaca has arrived again. Already the reconnaissance party and the advance party of the 23rd Infantry Group and Lieutenant Colonel Donovan have arrived and roughly half the 22nd Infantry Group have returned to Ireland.

● Privates Nagle and Murphy are really getting down to packing the bags and all set to say goodbye to Wolfe Tone Camp.

● Some of the drivers from the transport section. Back Row: Privates Duffy, Grant and Gillick, Centre: Privates Duffy, O'Donoghue, Woods and O'Loughlin, Front Row: Private Goldsboro.

TRANSPORT SECTION

Having completed 300,000 miles with only four minor accidents Ircon's transport section can justly give themselves a pat on the back for a job well done. As every-

body knows by now driving in Cyprus is a real hazard and any driver who comes through his tour of duty here without having a crash is certainly carrying out his duties in a proper fashion.

● Captain Con Crean, Ircon's Operations Officer and Inspector Leonard Friman of SWEDCIVPOL engrossed in some problem at Wolfe Tone Camp.

IRCON NEWS

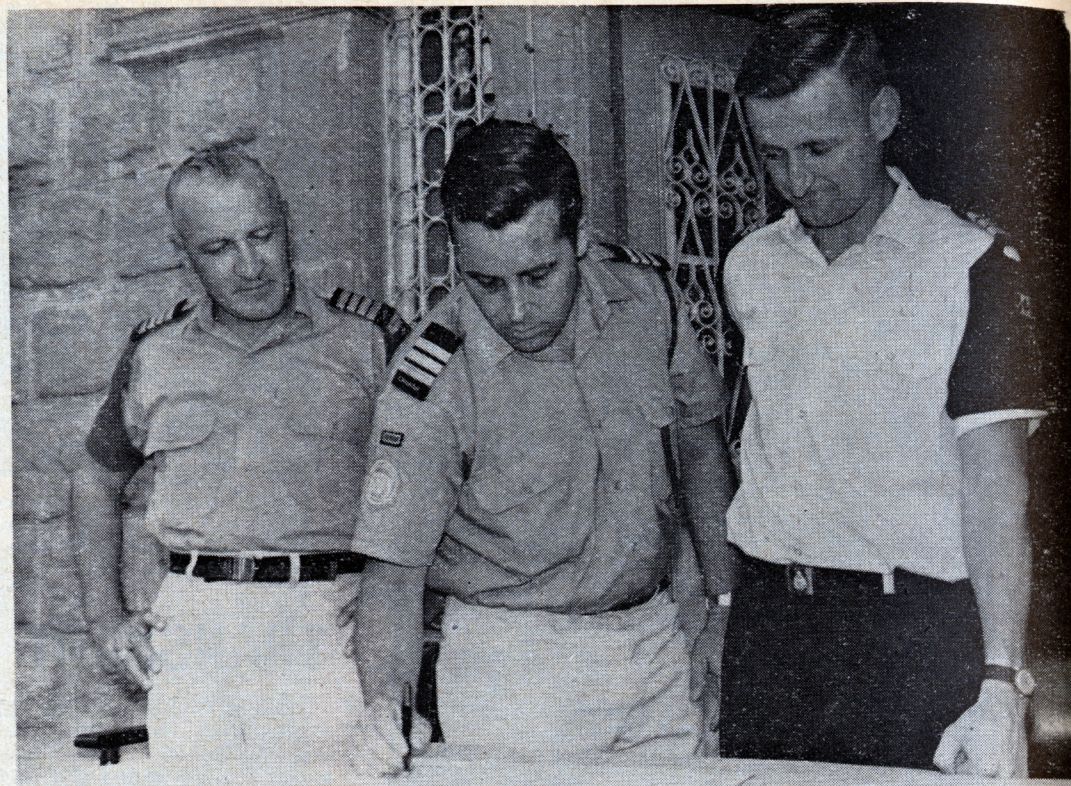

PERSONALITY OF THE WEEK

This week's personality is Private John Flynn from number three Platoon. Private Flynn has been in the army for two years and is stationed in the 6th Battalion, Athlone. He comes from Granard, County Longford. He featured in Ircon's orienteering team and in the Famagusta road race.

HANDOVER OF RESPONSIBILITIES

At noon on Monday, 9 October 1972, a handover ceremony was conducted at the Officer's Mess, Wolseley Barracks. Lieutenant Colonel J.H. Allan, Commanding Officer, Second Battalion Princess Patricia's Canadian Light Infantry, accepted responsibility for Nicosia District from Lieutenant Colonel J.A. Fox, Commanding Officer, The Lord Strathcona's Horse (Royal Canadians). Witnessing the brief ceremony was Colonel C.E. Beattie, the Canadian Contingent Commander. In a short speech to the assembled officers of both regiments, Lieutenant Colonel Allan paid tribute to the excellent job done over the last six months by the LDSH (RC). He also spoke of the detailed handover preparations undertaken by the LDSH (RC) and thanked Lieutenant Colonel Fox for making the handover run so smoothly.

● Our picture shows Lieutenant Colonel J.H. Allan CD, signing the Handover of Responsibilities Scroll. Also in the picture are Colonel C.E. Beattie CD (left) and Lieutenant Colonel J.A. Fox CD, (right).

CANCON NEWS

● Our picture shows on the left Chief Warrant Officer J.H. Heyman CD, Regimental Sergeant Major of the Second Battalion Princess Patricia's Canadian Light Infantry, holding the Battalion flag, whilst on the right Chief Warrant Officer A.L. Minette CD, Regimental Sergeant Major of The Lord Strathcona's Horse (Royal Canadians) lowers the Regimental flag for the last time.

A NEW HAND AT THE THROTTLE

It didn't take very long for Corporal Gary Cox to get into the swing of things. Corporal Cox, a member of Transport Platoon, arrived from Canada as a member of the 2PPCLI advance party in preparation for the rotation of the Canadian Contingent. He was quickly shown the intricacies of driving a fork lift truck, a necessity for moving the heavy baggage of the contingent personnel.

WELCOME TO CYPRUS SON

A family reunion with a difference took place at Nicosia Airport on Thursday 4th October. Arriving from Canada as a member of the Second Battalion, Princess Patricia's Canadian Light Infantry, was Private Brian Milbery. He was met at the airport by his father, Sergeant Ken Milbery, an Artillery Sergeant serving with The Lord Strathcona's Horse (Royal Canadians). In Canada, Sergeant Milbery is stationed with the Third Regiment, Royal Canadian Horse Artillery at Canadian Force Base Shilo, Manitoba, whilst his son Brian is with 2PPCLI in Winnipeg, Manitoba. Below Sergeant Ken Milbery is seen welcoming his son Private Brian Milbery to Cyprus.

YKKÖNEN PARAS KUNTORADALLAKIN

Kakkosen riemu oli ennenaikaista. Ykköksen pääsi sittenkin jatkamaan voittojensa sarjaa viemällä myös pataljoonan joukkueestaruuden kuntoradalla. Mutta tuloksia tohinalla laskiessaan kirjuri Mäkinen erehtyi antamaan voiton Kakkoselle. Erehtyminen on inhimillistä, kun parikymmentä päätä koko ajan on hoputtamassa kiiruhtamaan. Vuorten miesten pettymys oli luonnollisesti suuri, kun tarkistuslaskennassa virhe oikaistiin.

Henkilökohtaisen kilvan voitto meni kuitenkin Vuoreen. Kersantti Nietula kiipesi kuin vuoripukki katolle, loikki kuin gaselli yli puomien ja miinakenttien, ja vihdoin käytti lapiotaan kuin Hully-Jussi kauhaansa. Jääkäri Vihervirta Ykkösestä jäi yli viisi sekuntia. Ykköksen miehitkin sitten voimalla seuraavat tilat.

Onni näytteli muuten liian suurta osaa kuntoradalla. Kontingenttien mestari kers Lindroos jäi yhdeksänneksi pudottuaan miinakentän kiviltä. Tämä onkin pahin este ja selvästi jokainen pelkää sen ylittämistä. Hyväkuntoinenkin saattaa luiskahtaa helposti kovassa vauhdissa kiviltä, kun kesken kaiken on pakko muuttaa rytmiä. Siksi suunnitellaankin miinaesteen

muuttamista sellaiseksi, ettei rytmi sekoja.

Toinen arveluttava este on hiekkatynnyri. Hyvin helposti siinä pääsee lintsaamaan. Pohjakolauksen kuuluminen on usein kyseenalaista. Epäselvyyksien välttämiseksi on ehdotettu joko ylöskai-vettavan tiilikiven asettamista pohjalle tai sitten tynnyrin täyttämistä parillakymmenellä kivellä, jotka on kaivettava pois.

Joka tapauksessa pienin muutoksin kuntoradasta saadaan inhimillisempi ja sellainen, joka todella erottaa hyvät akanoista.

1) kers Nietula, 2.JK 2.34, 4, 2) jääk Vihervirta, 1.JK 2.39,4, 3) kers Mastokangas, 1.JK 2.41,5, 4) alik Harju, 1.JK 2.43,0, 5) alik Leppänen, 1.JK 2.44,9, 6) jääk Poiskelä, 2.45,5, 7) jääk Kyl-läinen, EK 2.45,8, 8) jääk Rontu, 2.JK 2.53,0, 9) kers Lindroos, 2.JK 2.56,3, 10) kers Hannonen, 2.JK 2.56,5, 11) alik Paavilainen, 2.JK 2.57,0, 12) kers Peltola, 2.JK 2.57,1, 13) jääk Salmela 2.JK 2.58,2, 14) jääk Korhonen, 2.JK 2.58,8, 15) alik Riikonen, 2.JK 2.59,4

Joukkue tulokset: 1) 1.JK 3.00, 1,2) 2.JK 3.03, 8, 3) EK 4.30,6

"PELTOPALVELUMIEHET" TARKKAILIJOIDEN APUNA

YK:lla on täällä Lähi-Idässä työssä muitakin sotilashenkilöitä kuin me Kyproksella palvelevat. Sotilastarkkailijoiden toiminta Libanonissa ja Suezin kanavan molemmin puolin lienee jokaiselle tuttu asia. Nämäkin tarvitsevat luonnollisesti huoltoa ja sitä varten on luotu ns. Field Service- eli kenttäpalvelujärjestelmä. Tosin tarkkailijat noissa tulenaroissa paikoissa valmistavat itse ruokansa, mutta "peltopalvelumiesten" apua tarvitaan silti monessa muodossa.

Suomalaisiakin on heidän joukkossaan. Mr. Markku Kiiski, viralliselta titteliltään Field Service Security Officer, käväisi hiljattain lomalla Nicosiassa Israelista, jossa hän toimii turvallisuusmiehenä. Hän onkin oikea mies kertomaan työstään, sillä vielä vuosi sitten hän toimi yliluutnantin vakanssilla OPSissa.

—Ei näitä hommia oikeastaan voi verrata keskenään, koska töiden luonne on varsin erilainen. Kenttäpalveluorganisaation tehtävänä on lähinnä huoltaa tarkkai-

lijoiden OP:t. Turvallisuusmiehet vastaavat tarkkailijoiden turvallisuudesta, automekaanikot huoltavat ajoneuvot, radiosähköttäjät ja radioteknikot hoitavat viestiliikenteen ja sihteeristö paperisodan.

—Kenttäpalveluun on kovat vaatimukset, turvallisuusmiestenkin olisi syytä omata poliisikoulutus. Pituuttakin tarvitaan 178 senttiä, ja ilman hyvää englanninkielen taitoa on turha havitellakaan näihin hommiin. Työtä on tarjolla kaikissa Lähi-Idän maissa, Bangla Deshissa, ja aina oltava valmis lähtemään minne tahansa. Aiemmin työskentelin Jerusalemissa, tätä nykyä lajitellen Tiberiaksessa Damaskuksesta ja Jerusalemistä tulevaa YK:n postia ja luetteloin Libanonin rajan ylittävät YK-miehet, kertoo turvallisuusupseeri Kiiski.

Field Service tarjoaa mukavahkon palkan ja pitkät lomat. Jos joku lukijoista tuntee kiinnostusta, lisätietoja saa lomatoimistosta.

TOSI KOVA KUNTONÄYTE

Kansainvälistä yhteistyötä tämäkin. Erwin Fortner, itävaltalainen siviilipoliisi Kyreniasta, hokutteli viime perjantaina Kakkosen miehiä kuntokokeeseen. Seitsemän urhoollista lähtikin yrittämään Itävallan kuntourheiluliiton pronssista merkkiä, ja heti kärkeen todettiin, että vaatimukset kysyivät sekä taitoa että kuntoa. Kolme suoriutui läpi ensi yrittämällä: maj Matikainen, kers Jokinen ja kers Hannonen. Alik Riikonen pääsi läpi toisen luokan vaatimukset, mutta aikoo parantaa korkeushyppytulostaan saadakseen 1. luokan merkin. Hyppy- ja kestävyyslajit tuottivat eniten hankaluuksia, mutta harjoitusten

Markku Kiiski palvelee YK:n turvallisuusmiehenä Israelissa.

Kersantti Nietula loikkii yli miinakentän kohti voittoa.

Kiipeäminen katolle vaatii tekniikkaa.

avulla aikovat muutkin vielä saada pronssimerkin rintapieleensä.

Ensimmäisenä uitiin Kyrenian tyrskyissä 300 metriä. Se oli uittava kahdeksaan minuuttiin, yli 32-vuotiaille annettiin minuutin verran helpotusta. Pikajuoksulajeista oli valittavana 60m aikaan 8,2 (vanhemmat 9,0), 100m 13,0 (14,0), tai 400m 68,0 (71,0). Hyppylajeina olivat pituus 500 (470) tai korkeus 140 (135), heittolajeina puolestaan kuula 8.25 (7.75) tai

15 kg:n painonheitto. Kestävyyslajeista oli valittavana useitakin. Meikäläiset yrittivät alittaa 5000 metrillä 22 min. Mutta se olikin työn takana, ja onnistui vain harvoille. Muita vaihtoehtoja olisivat olleet 1000 metrin uinti 25 minuuttiin, 20 km:n pyöräily 54 min tai 24 km:n marssi 3 1/2 tuntiin.

FINCON NEWS

● Der Force Commander, Generalmajor D PREM CHAND PVSM, schreitet anlässlich seines Farewell-Besuches die Front des Ehrenzuges ab...

ROTATION

Ein Wort, das die Nicht-eingeweihten in unserer Heimat höchstens in Zusammenhang mit einem arbeitsreichen Tag, der sie zum "Rotieren" brachte, ein Begriff ist.

Aber uns Angehörigen des UNAB 1 sagt dieses Wort mehr. Wir Scheidenden wissen, was theoretisch und praktisch gemeint ist — und wir wissen vor allem, was zwischen den beiden Headlines "UNAB 1 erreicht Zypern" und "Rotation" lag.

Es war viel, es war mehr als die meisten von uns erwartet haben. Die eindringli-

chen Worte unseres Kommandanten vor der Abreise des 1. Kontingents in Wien umfassen generell alle Probleme, die uns erwarten werden. Aber es waren eben nur Worte und besonders jene, die noch nie im Auslandsdienst waren, hatten sicher anfänglich unter dem Eindruck der Realitäten eine schwierige Phase zu überstehen.

Nach einer ungewohnten und rauen Seereise kaum auf der Insel angekommen, mussten wir — noch grünesichtig — sofort die ersten OPs besetzen, in ein Camp einbiegen, das un-

● ...und dankt in legerer Atmosphäre allen Angehörigen des UNAB 1 für ihren selbstlosen Einsatz für die Sache im Dienste des Friedens.

seren Vorstellungen noch nicht ganz entsprach, mussten von Soldaten, die eine andere Sprache sprechen, Gerät und Unterlagen übernehmen und wurden mit Problemen der Insel konfrontiert, die uns heute wohl nicht mehr fremd jedoch noch immer schwer verständlich erscheinen.

Neben vielen kleinen Dingen mussten zwei Hauptaufgaben bewältigt werden. Erstens war der von den UNFICYP an das Kontingent gestellte Auftrag zu erfüllen und zweitens das Settling-in des 2. Kontingentes so gut als möglich vorzubereiten. Wieviel Arbeit, wieviel-

ser Anstrengungen unter erschwerten klimatischen Bedingungen und wievieler Sonderleistungen es bedurfte, um auf den derzeitigen Stand zu kommen, wissen wir, — wir vom UNAB 1.

Es kann nicht alles im Detail angeführt werden, es können auch nicht alle genannt werden, die sich besonders verdient gemacht haben, aber es sei auf diesem Wege noch einmal allen gedankt, die sich vorbehaltlos in den Dienst der guten Sache gestellt haben.

Am 10. Oktober verliess die 1. Hälfte des UNAB 1 die Insel, am 20. Oktober 1972 fliegt — mit Ausnahme der Weiterverpflichteten — die 2. Hälfte des Kontingents in die Heimat zurück. Die Offiziere und die Hälfte des UNAB 2 haben bereits ihre neuen Aufgaben übernommen. An ihnen wird es nun liegen, das goldene Mittelmaß aus alten Erfahrungen und neuen Ideen zu ziehen und so die Aufbauarbeit des Auscon fortzusetzen. Wir sind sicher, dass UNAB 2 vereint mit den "Längerdienenden" unsere Arbeit in dem selben kameradschaftlichen Geist fortsetzt, im Geiste der UN-Peace-keeping Forces.

HANDOVER

Der Kugelschreiber streikt, die Ideen werden immer ärmer — es ist Zeit, dass sich auch Euer Verfasser der Auscon-Seite des "Blue Beret" gemeinsam mit dem UNAB 1 verabschiedet.

Unfairerweise habe ich einen Zeitpunkt abgewartet, der Euch wenig Gelegenheit mehr bietet, so richtig über mich und mein — an sich gutgemeintes — "Gefasel" zu schimpfen.

Aber ich darf noch zum Ausdruck bringen, dass es mir grosse Freude bereitet hat, über Euren Alltag, Eure Leistungen — und kleinen Schwächen zu berichten.

Dass ich nicht jeden berücksichtigen konnte und mir manche Fehleinschätzung unterliefe, wird mir hoffentlich verziehen, denn jedem Recht getan ist eine Kunst, die selbst der PIO nicht kann.

1. Teil des UNAB 2 bei der Ankunft am Airport Nicosia.

● Übergabe der PIO-Geschäfte von Oblt Oezelt (rechts im Bild) an den neuen PIO des UNAB 2, Hptm Bradl. Auch neue Bilder wird es geben. Der Photograph/UNAB 1, OSTv Bognar (links im Bild), übergibt symbolisch die Kamera an den neuen Kontingents-Fotographen, Kpl Pesata (rechts im Bild).